

figer: dette Mandskab skal møde. Udskrivningen sætter kun Mandskabet til Disposition. Derfor kan denne Udskrivningslov vedtages, og der kan dog alligevel slet intet Spørgsmaal blive om at benytte den og altsaa heller ikke Spørgsmaal om de pecuniære Hjælpesilder, som ere fornødne. Det var mig om at gøre at faae det klart, at dette Mandskab i det Hele taget ikke kan komme til at benyttes, uden at der først aabnes nye Penges-hjælpesilder, altsaa ikke førend Rigsdagen bliver sat istand til at dømme om, hvorvidt den hele Foranstaltning efter dens Formening svarer til Hensigten eller ikke. Naar Pengemidlerne ikke ere tilstede, kan Mandskabet ikke benyttes. Jeg har ogsaa meget godt indseet Marsagen, hvorfor man hastede med Loven; det er, fordi man vil have Udskrivningen til endebragt endnu førend Foraaret indtræder. Det er atter en af de Mangler, som der er ved det hele Soudskrivningsvæsen, at det ikke falder sammen med Udskrivningen for Landstaten; men det ligger altsammen i Lovgivningens nærværende Beskaffenhed, hvis Mangler man jo haaber at kunne afhjælpe. Man vil, siger Ministeren, afhjælpe disse Mangler gennem en Commission; det er et mistroende Ord i denne Forsamling, vi have lidt saameget under Commissioner, og vi komme vist til at lide endnu i lang Tid under dem; men den Tid kommer vel, at vi faae dem slidt op. Derfor man skal gjøre nogen Bemærkning med Hensyn til denne Lov, isærdeleshed efter hvad der er udtalt af den ærede Minister, saa skulde det være den, at Antallet af Heelbesarne og Halvbesarne er meget stort i Forhold til Antallet af Søvante og Usovante. Den ærede Minister har sagt, at dette Mandskab maaskee kan blive brugt og rimeligvis vil blive brugt til at fuldstændiggjøre Besætningen paa de Fartøier, hvortil der allerede er udskrevet Mandskab; men til at fuldstændiggjøre de Besætninger, man allerede har, kan ikke behøves Heelbesarne, der kan knap dertil behøves Halvbesarne; de maae kunne fuldstændiggjøres med Søvante. Det maae ordentligvis være Marinens Pligt i en kort Tid at kunne gjøre Søvante stikede til Tjenesten. Det Mandskab, som er nødvendigt til at føre Fartøiet under

Seil, det er tilstede nu; den Fregat, som er udrustet for at besejles, den har jo det Mandskab, som er nødvendigt for at styre den som Seilfartøi, og i alle Mariner er man meget sparsom, hvad den ærede Minister, bedre end jeg kan sige ham det, veed, med at berøve Handelsmarinen dens Folk; man gaer derimod løs paa at indøve den Art Mandskab, som med Hurtighed kan indøves til Orlogstjenesten, og de findes imellem de Søvante, — saa at, naar jeg mod dette Udkast særlig skal gjøre nogen Bemærkning, saa er det den. Men, da Antallet forøvrigt ikke er saa meget stort, saa vil det af mig Paapege jo vel heller ikke føre til nogen synderlig Ulempe. Der er kun en Bemærkning endnu, jeg vil gjøre mod den ærede Minister, — jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at han vil sige den imod, thi det skulde være ganske besynderligt, om jeg skulde faae en Søofficer, som efter de Baner, der Hayes her i dette Land, hvor der hidtil har været Rigdom paa Matroser, ligeoverfor de Rustninger, vi have at have gjort, til at svare anderledes, men det forandrer ikke min Overbeviisning — og det er den, at jeg flere andre Steder har seet, hvorledes man har maattet hjælpe sig og hjulpet sig meget godt med et langt mindre Antal af heelbesarne Søfolk i Forhold til det hele Mandskab, der skal være ombord, og som er langt ringere, med Hensyn til Brugbarhed, end vore Søvante i Almindelighed.

Marineministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmand har fuldkommen Ret, naar han troer, at jeg vil modsig ham deri. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa at modsig ham saaledes, som han maaskee ventede min Modsigelse; men jeg skal blot modsig ham ved nogle ganske enkelte, factiske Oplysninger. Blandt de Skibe, som allerede vare paatænkt at udrustes, var Exerceefregatten „Lordenshoffold,” hvis Bemanding næsten alene bestaaer af Halvbesarne og Søvante, da der kun er 20 Mand Heelbesarne. Naar jeg altsaa vil completere denne Fregat, saaledes, at den kan være istand til at præsentere sig, som den skal og maa være, for at gjøre sin Skyldighed, naar fremmede Flaader vise sig i vore Farvande, og for at kunne gjøre den Tjeneste, der da